Ο ΕΘΝΟΜΑΡΤΥΣ ΣΜΥΡΝΗΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Μιὰ ζωὴ ἀφιερωμένη στὴν Ἐκκλησία καὶ τὸ Γένος

Γράφει πρὸς τὸν Ἐλευθέριον Βενιζέλον κατὰ τῆς συμμαχικῆς μεροληψίας

59ον

Τὴν 29ην Ὀκτωβρίου1919 ὁ Χρυσόστομος στέλλει δευτέραν ἐπιστολὴν εἰς τὸν Βενιζέλον, εἰς τὴν ὁποίαν τονίζει ὅτι ἡ ἔκθεσις τῶν τριῶν στρατηγῶν, τοῦ Γάλλου Μπυνέ, τοῦ Ἄγγλου Χὴρ, τοῦ Ἰταλοῦ Νταλάλι, καθὼς καὶ τοῦ Ἀμερικανοῦ ναυάρχου Μπρίστολ, ἡ ὁποία ὑπεβλήθη εἰς τὸ συνέδριον τῶν Παρισίων, ἦτο ἄκρως μεροληπτικὴ εἰς βάρος τῆς Ἑλλάδος.

«Ἐγράφη — τονίζει — ὄχι ἐπὶ τῇ βάσει εἰλικρινοῦς ἐρεύνης καὶ πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ἀγωνιώσης διὰ τὰ ἀνατολικὰ πράγματα πεπολιτισμένης ἀνθρωπότητος. Ἐγράφη ὄχι διὰ νὰ ὑπηρετήσῃ τὴν ἀλήθειαν καὶ τοὺς ὑψηλοὺς καὶ παγκοσμίους σκοπούς, δι' οὓς ἡ Συνδιάσκεψις τῶν Παρισίων ἔκρινεν ἀναγκαίαν τὴν ἀποστολὴν τῆς ἀνακριτικῆς ταύτης ἐπιτροπῆς εἰς Σμύρνην· ἀλλὰ διὰ νὰ ὑπηρετήσῃ τὰ σχέδια τῶν κενοφανῶν ἐθνικιστικῶν ὀργανώσεων τῶν νεοτούρκων, τῶν ὁποίων ἡ ἐπίπλαστος λάμψις καὶ ἄλλους ἴσως σοβαροὺς παράγοντας ἐν Εὐρώπῃ ἐθάμβωσε· καὶ οὕτως ἡ ἔκθεσις αὕτη, ἂν ποτὲ (ὃ μὴ γένοιτο!) πιστευθῇ καὶ τεθῇ ὡς βάσις σκέψεως καὶ μελέτης διὰ τὰ Ἀνατολικὰ πράγματα, ὡς μόνον ἀποτέλεσμα θὰ ἔχῃ τὸ νὰ σβέσῃ τελείως καὶ αὐτὰς τὰς ἀμυδρὰς ἀκτῖνας τοῦ φωτός, τὸ ὁποῖον παρ' ὅλας τὰς συγκρουομένας ἐν Εὐρώπῃ καὶ Ἀμερικῇ γνώμας καὶ σκέψεις περὶ τῶν τουρκικῶν πραγμάτων ἤρχισε νὰ ἐπιλάμπῃ καὶ φωτίζῃ καὶ θερμαίνῃ ὄχι μόνον τοὺς ἐν Ἀνατολῇ χριστιανικοὺς λαούς, ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς τοὺς μεγάλους τῆς Γῆς, ὅσοι ἀπ' αἰώνων ἀσχολοῦνται νὰ λύσωσι καὶ διευθετήσωσι τὸ Ἀνατολικὸν ζήτημα, τὸ πολυπλοκώτατον τοῦτο τῶν ζητημάτων ὅσα ἀπ' αἰώνων ἠγέρθησαν πρὸ τῆς ἀνθρωπίνης σκέψεως διότι ἐν αὐτῷ περιπλέκονται ὅλα τὰ νήματα τῶν πανευρωπαϊκῶν συμφερόντων καὶ τῶν παγκοσμίων ραδιουργιῶν.

»Ἐν τῇ ἐκθέσει ταύτῃ ἀπολύτως τίποτε δὲν εἶναι εἰλικρινὲς καὶ ἀληθές, ἀφοῦ τολμᾶται καὶ διατυποῦται ἐν αὐτῇ ὁ τερατώδης (πῶς ἄλλως νὰ τὸν ἀποκαλέσωμεν) ἰσχυρισμός, ὅτι τὸ ἥμισυ τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ τῆς ἑλληνικωτάτης καὶ μαρτυρικῆς πόλεως τῶν Κυδωνιῶν βαρέως φέρει καὶ δὴ ἀποστέργει τὴν Ἑλληνικὴν κατοχήν! ἐνῷ εἶναι πασίγνωστον ὅτι μὲ μίαν στιγμιαίαν ἐπὶ ποδὸς ἐπίσκεψιν τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης εἰς Κυδωνίας ὅπου πρὸς οὐδὲν στοιχεῖον τοῦ τόπου ἦλθεν εἰς σχέσιν καὶ ἐπαφήν, καὶ ὅπου ἐκτὸς τῶν ἀκραιφνῶν Ἑλλήνων οὐδὲν ἄλλο, ἥκιστα δὲ τουρκικόν, στοιχεῖον ὑπάρχει, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐννοήσῃ τίποτε ἡ ἐπιτροπή.

Ἐν τῇ ἐκθέσει ταύτῃ τίποτε δὲν ἀληθεύει, ἀφοῦ ἐν αὐτῇ τολμᾶται καὶ λέγεται ὅτι ἀπὸ τῆς ἀνακωχῆς μέχρι τῆς Ἑλληνικῆς Κατοχῆς ἡ θέσις τῶν χριστιανῶν ἐν μέσῳ τῶν Τούρκων ἦτο εὐχάριστος καὶ οὐδεὶς λόγος ὑπῆρχε νὰ γίνῃ ἡ Ἑλληνικὴ Κατοχή, ἐνῷ καὶ τοῖς νηπίοις δὲν εἶναι ἄγνωστον ὅτι ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς καὶ ἐν μέσῳ τῶν μεγίστων κινδύνων καθ' ὅλην τὴν Ἀνατολὴν εὕρηται ἡ ζωὴ ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν χριστιανικῶν λαῶν.

Τῆς ἄκρως μεροληπτικῆς διὰ τὴν μισελληνικότητα καὶ τουρκοφιλίαν της, τῆς ἀορίστου, τῆς συγκεχυμένης, τῆς ἀντιφατικῆς καὶ δυστυχῶς κακεντρεχοῦς ταύτης ἐκθέσεως παρασκευάσας λεπτομερῆ, ἀπηκριβωμένην καὶ δι' ἐπισήμων ἐγγράφων κατωχυρωμένην ἀνάλυσιν καὶ ἀνασκευὴν πρὸς χρῆσιν τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος διὰ τὴν παροῦσαν καὶ τὴν περαιτέρω ἐξέλιξιν τοῦ ζητήματος τούτου, ἀναμένω ἕτοιμος καθ' ὅλα τὴν αἰσίαν ἄφιξιν τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος εἰς τὸ ἰοστέφανον Ἄστυ, ὅπου αὐτοπροσώπως θέλω προσέλθει ἵνα καὶ προσωπικῶς γνωρίσω καὶ ἱστορήσω τὸν Μέγα τῆς Φυλῆς Ἀρχηγέτην, ἐπὶ τοῦ μετώπου τοῦ ὁποίου εἶναι ἡ σφραγὶς τοῦ Θεοῦ, καὶ καταθέσω πρὸ τῶν ποδῶν αὐτοῦ ὄχι μόνον τὸν ὑπερεκχειλίζοντα πλοῦτον τῶν αἰσθημάτων τοῦ θαυμασμοῦ καὶ τῆς ἀγάπης μου, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐπὶ τοῦ ἄκμονος καὶ τῆς ἀληθείας καὶ τῶν πραγμάτων, ἀλλὰ καὶ τῶν πόνων καὶ τῶν δεινῶν μας ἐσφυρηλατημένα ἐκεῖνα ὅπλα καὶ ἐπιχειρήματα, διὰ τῶν ὁποίων πιστεύω, ὅτι θὰ κατακρημνισθῇ εἰς ἐρείπια ὅλον τὸ τερατῶδες τοῦτο οἰκοδόμημα τῆς ἀναληθοῦς καὶ ἀθλίας ταύτης ἐκθέσεως τῆς Μεγάλης ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις ἦλθεν εἰς Μικρὰν Ἀσίαν χωρὶς τίποτε νὰ θελήσῃ νὰ διδαχθῇ καὶ μάθῃ ἐκ τῆς θλιβερᾶς ἱστορίας τῶν τόσον σκληρῶς δοκιμασθέντων χριστιανικῶν λαῶν τῆς Ἀνατολῆς καὶ ἐκ τῶν περὶ αὐτῶν ἐν τῇ ψυχολογίᾳ τῶν ἐλευθερουμένων λαῶν τῆς Ἀνατολῆς τελουμένων· καὶ ἀπῆλθεν ἐντεῦθεν ἡ ἐπιτροπή, χωρὶς τίποτε νὰ ἀπομάθῃ ἀπὸ ὅσα ἡ τυφλὴ προκατάληψις ὑπὲρ τῆς καινοφανοῦς νεοτουρκικῆς κινήσεως, ἥτις τοὺς ἐθάμβωσε, καὶ οἱ ὑστερολογισμοὶ ἑκάστου τῶν μελῶν ὑπηγόρευσαν εἰς τὴν ἀνεπίδεκτον οἴκτου καὶ συμπαθείας πρὸς τοὺς χριστιανικούς μας λαούς, ψυχράν, ὡς πάγος, καὶ σκληράς, ὡς γρανίτης ψυχὴν των.

»Εὐτυχῶς ἡ θεία Πρόνοια ἡ ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν ἀθώων ἀείποτε ἀγρυπνοῦσα, ἀνήγειρεν ἐν ταῖς μεγάλαις ταύταις ἡμέραις ἐν τῷ Γένει μας, «Κέρας, σωτηρίας ἡμῖν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς» (Λουκ. Κ. Α' 71). Σὲ τὸ ἴνδαλμα τῆς φυλῆς μας τῶν κολοσσιαίων διαστάσεων Μέγαν Πρωθυπουργόν μας, τοῦ ὁποίου ἓν νεῦμα ὀφθαλμοῦ, μία χειρονομία τοῦ δακτύλου καὶ ἓν μειδίαμα τῶν χειλέων μετακινεῖ ὄρη ὁλόκληρα προλήψεων καὶ παθῶν καὶ ἀναβιβάζει ἐκ τοῦ χάους καὶ τῆς ἀβύσσου ἔθνη καὶ λαοὺς εἰς τὸν θρόνον καὶ τὴν δόξαν καὶ διὰ τοῦτο δὲν ταράσσεται οὐδὲ δειλιᾷ ἡ ψυχὴ καὶ ἡ καρδία μας.

»Γνωρίζομεν ἄλλως τε ἡμεῖς ἐκ τῆς τρισχιλιετοῦς ἱστορίας μας καὶ πιστεύομεν ἀκραδάντως, ὅτι εἰς μάτην οἱ ἀνθρώπινοι ὑπολογισμοὶ προσπαθοῦσι νὰ διαστρέψωσι καὶ ἐκμηδενίσωσι τὰς βουλὰς τῆς ΘείαςΠρονοίας· «ὃ γέγραπται περὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ ἔθνους μας γέγραπται» καὶ ὃ γέγραπται ἀμετακλήτως περὶ τοῦ θανάτου τοῦ αἰωνίου καὶ μεγάλου ἀσθενοῦς τοῦ Βοσπόρου, γέγραπται.

»Ἐπὶ τούτοις διατελῶ πλήρης θαυμασμοῦ διὰ τὸ πρόσωπον καὶ διὰ τὸ ἔργον σας.
Φίλος καὶ ἀδελφὸς καὶ εὐχέτης
Ὁ Σμύρνης ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ».

Ἐν τῷ μεταξύ, ἐπέρχεται ρῆξις μεταξὺ τοῦ Χρυσοστόμου καὶ τοῦ διορισθέντος ὑπάτου ἁρμοστοῦ τῆς Ἑλλάδος Ἀριστείδη Στεργιάδη (νομικοῦ καὶ πολιτικοῦ ἀπὸ τὸ Ἡράκλειον Κρήτης, Γενικοῦ διοικητοῦ Ἠπείρου μετὰ τὸ 1917). Ὁ Ὕπατος Ἁρμοστὴς κατηγορεῖ τὸν Μητροπολίτην ὡς παρεμβάλλοντα προσκόμματα εἰς τὸ ἔργον του. Καὶ ὁ Μητροπολίτης διαμαρτύρεται κατὰ τοῦ Ἁρμοστοῦ, ὅτι ζημιώνει μὲ τὰς πρωτοβουλίας του τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα. Πλήρης ἡ διάστασις.

ΑΥΡΙΟΝ: Αἱ ἀντιλήψεις τοῦ Χρυσοστόμου διὰ τὴν ὀργάνωσιν τοῦ Μικρασιατικοῦ Ἑλληνισμοῦ.

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟΥ

ΖΩΡΖ

Τελουμένων τῶν ἐγκαινίων τοῦ νέου καὶ συγχρονισμένου Κομμωτηρίου μου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κορίνθου 218 σήμερον Πέμπτην καὶ ὥραν 7ην μ.μ. θὰ τὸ θεωρήσω ἰδιαιτέραν μου τιμὴν νὰ παρευρεθῆτε

Μετὰ τιμῆς
ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΗΤΣΑΛΗΣ

Ο ΕΞΑΕΡΙΣΜΟΣ ΕΙΝΑΙ ΥΓΕΙΑ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ!

Σύγχρονα μηχανήματα ἀερισμοῦ διπλῆς ἐνεργείας, ἀρίστης ἀποδόσεως καὶ ἐμφανίσεως, ἀθόρυβα, μὲ διακόπτας ταχυτήτων. Ἐντοιχίζονται ἢ τοποθετοῦνται σὲ παράθυρα.

ΓΕΝ. ΑΝΤ/ΠΕΙΑ: Γ. Π. ΓΟΥΝΑΡΑΣ Α. Ε.
ΟΔΟΣ ΚΑΡΥΤΣΗ 1 - ΤΗΛ. 235.552, 223.185
ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΤΩΝ ΠΟΙΟΤΗΤΩΝ

ΠΑΤΡΑΙ: ΚΑΤ/ΜΑ ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΤΡΙΩΝ ΝΑΥΑΡΧΩΝ ΚΑΙ ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ

«ΒΙΒΛΙΟΧΑΡΤΕΜΠΟΡΙΚΗ ΠΑΤΡΩΝ»
ΔΗΜ. Α. ΡΑΛΛΗΣ
(ΠΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΚΑΤΣΑΝΤΩΝΗ)
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ — ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΧΑΡΤΟΣΑΚΚΟΥΛΩΝ ΚΑΙ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ ΧΑΡΤΟΥ
ΡΗΓΑ ΦΕΡΡΑΙΟΥ 77, ΤΗΛ 28—95, ΠΑΤΡΑΙ
ΣΧΟΛΙΚΑ ΕΙΔΗ — ΕΙΔΗ ΣΧΕΔΙΑΣΕΩΣ, ΓΡΑΦΙΚΗ ΥΛΗ
ΑΠΑΝΤΑ ΕΙΣ ΠΛΟΥΣΙΑΝ ΣΥΛΛΟΓΗΝ
ΤΙΜΑΙ ΑΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΟΙ

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΟΜΟΝΟΙΑ

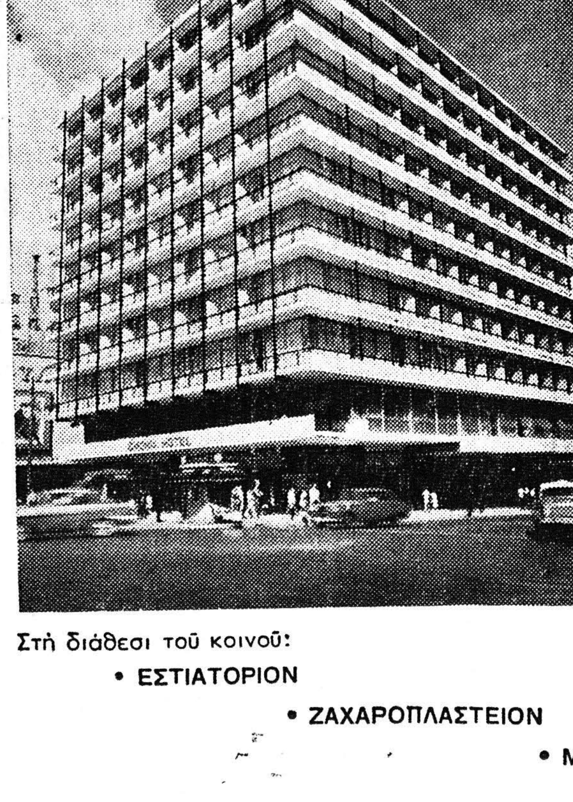

ΠΛΑΤΕΙΑ ΟΜΟΝΟΙΑΣ-ΑΘΗΝΑΙ (101)
ΤΗΛ.: 537.210 (20 ΓΡΑΜΜΑΙ)
ΤΗΛ/ΚΗ Δ/ΣΙΣ ΟΜΟΝΟΤΕΛ

ΜΟΝΑΔΙΚΟ
ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ
ΜΕ ΤΟΣΑ ΚΟΜΦΟΡ
ΣΕ ΤΟΣΟ
ΧΑΜΗΛΕΣ ΤΙΜΕΣ!

- 300 Δωμάτια
  ΟΛΑ ΜΕ ΒΕΡΑΝΤΑ
  ΟΛΑ ΜΕ ΙΔΙΑΙΤΕΡΟ ΛΟΥΤΡΟ
  ΟΛΑ ΜΕ ΤΗΛΕΦΩΝΑ
- Κεντρικὴ θέρμανσις

ΤΙΜΑΙ ΜΕΤΑ ΛΟΥΤΡΟΥ:
ΔΩΜ. 2 ΚΛΙΝΩΝ δρχ. 86
ΔΩΜ. 1 ΚΛΙΝΗΣ δρχ. 68

Στὴ διάθεσι τοῦ κοινοῦ:
- ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ
- ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ
- ΜΠΑΡ

OMONIA oh HOTEL

- Κινηματογράφος εἰς τὸ ἰσόγειον.
- Κυλιόμενες σκάλες - 4 ἀνελκυστῆρες

«ΑΛΕΚΤΩΡ»

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Πάντας τοὺς ὁπωσδήποτε συμμετασχόντας εἰς τὸ βαρὺ πένθος μας ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τοῦ πολυαγαπημένου μας πατρός, ἀδελφοῦ καὶ θείου

ΘΕΟΔΩΡΟΥ Π. ΜΠΟΥΡΙΤΣΑ

θερμῶς εὐχαριστοῦμεν.
Ὁ υἱός. Οἱ ἀδελφοί. Οἱ ἀνεψιοί.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Η «ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ»

Ἐκυκλοφόρησεν ἡ «Συζήτησις» τοῦ Νοεμβρίου. Περιλαμβάνονται ἐπίκαιρα ἄρθρα: Τοῦ κ. Ε. Κ. Βροζάκη: «Ἡ ἐργασία εἰς τοὺς καιρούς μας» (Ἡ ἐργασία ὡς ἀξία τοῦ πολιτισμοῦ ὑπὸ τὸ φῶς τῶν νεωτέρων τεχνικῶν καὶ πνευματικῶν ἐξελίξεων). Τοῦ κ. Γ. Μποζώνη: «Ὁ Πλάτων φιλόσοφος τῶν ἀξιῶν τοῦ πνεύματος». Τοῦ κ. Κ. Ι. Κωνσταντοπούλου: «Ἕνα τουριστικὸν θέμα: Πράσινον καὶ καθαριότης».

Κάτι ἀπὸ τὸ Ἐξωτερικόν: Αἱ διαφορετικαὶ συνθῆκαι διαβιώσεως τῶν νέων τῆς ἐποχῆς μας καὶ αἱ ἔναντι αὐτῶν ὑποχρεώσεις τῆς κοινωνίας. Τὸ ὀλυμπιακὸν πνεῦμα, πηγὴ ἐμπνεύσεως διὰ τὴν σύγχρονον πολιτικήν. Ἀπὸ τὴν Ἀμερικανικὴν τηλεόρασιν. Ἕνα παράδειγμα εὐεργετικῆς ἐπιδράσεως τῆς ὠργανωμένης ὑγιοῦς κοινῆς γνώμης.

Λόγοι καὶ ἀντίλογοι: Ἕλληνες καὶ Ἄγγλοι (κ. Ν. Φωκᾶ). Κομπάζουσα ἄγνοια ξένων πολιτικῶν ἡγετῶν (κ. Γ. Περρῆ). Περίπτωσις ἐμφανίσεως ἐμψύχου κράτους (κ. Α. Ἰωάννου) Ἡ κοινωνικὴ ἀσφάλισις εἰς τὰς χώρας τῆς ΕΟΚ (κ. Δ. Τζούμα). «Ἡ γοῦνα τοῦ Νασρεδίν» (οἱ διάσημοι ξένοι φιλοξενούμενοι Ἑλλήνων Κροίσων) (κ. Δ. Κοραῆ καὶ κ. Π. Χαρακιάδου).

Σημειώματα: Ἡ ἀντιμετώπισις τῶν προβλημάτων τῆς Παιδείας. Ἡ πλήρωσις τῶν κενῶν εἰς τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν τῆς Μέσης καὶ Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως. Ἐπὶ τῆς ἀνάγκης κατοχυρώσεως τῆς ἐλευθερίας τῆς συνειδήσεως. Σχετικὴ πρόσφατος νομολογία τῶν δικαστηρίων μας. Ὁ θάνατος τοῦ μεγάλου παιδαγωγοῦ E. SPRANGER. Τρία ἀξιόλογα θεατρικὰ ἔργα καὶ ἡ συμβολὴ των εἰς τὸ ψυχικὸν ἀνέβασμα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ κεντρικὰ βιβλιοπωλεῖα καὶ περίπτερα.

Τὸ φύλλον δρχ. 2.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἀγωνισθεὶς εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν ὡς ἁπλοῦς στρατιώτης τοῦ ἀνενδότου ἀγῶνος, δηλῶ ὅτι αἰσθάνομαι ὑπερηφάνειαν διὰ τὴν περίλαμπρον νίκην τοῦ τιμημένου ἀρχηγοῦ μας Γεωργίου Παπανδρέου.

ΙΩ. Ν. ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ
Μποζαΐτικα

Τὸ γνωστὸν ἐξοχικὸν κέντρον τοῦ ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΥ εἰς τὸν Φάρο Ἔξω Ἀγυιᾶς ἔκλεισε λόγῳ πτωχεύσεως

ΤΟ ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ ΤΗΣ "ΗΜΕΡΑΣ,

Ἡ Δημοτικὴ γλῶσσα καὶ ὁ γενικὸς γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας

ΤΟΥ κ. ΛΑΜΠΗ ΛΟΥΚΟΥ

Πρὶν ἀκόμα στεγνώσει καλὰ —καλὰ τὸ μελάνι στὸν πανελλήνιο Τύπο μὲ τὴ δημοσίευση τῆς φωτεινῆς εἰσήγησης γιὰ τὸ γλωσσικό μας θέμα στὴν ἐπιτροπὴ ποὺ συγκρότησε τὸ περιοδικὸ «Νέα Οἰκονομία» καὶ ποὺ ἔκανε ὁ πρόεδρος αὐτῆς, ἐκλεκτὸς ἐπιστήμονας καὶ ἕνας ἀπὸ τοὺς λίγους ἐκπαιδευτικοὺς ποὺ διαθέτει ὁ τόπος, ὁ μοναδικὸς ἴσως, ὁ κ. Εὐάγγελος Παπανοῦτσος, τύχη ἀγαθή, μοῖρα καλή, ἐθνοσωτήρια στ' ἀλήθεια, τὸν ἔφερε Γενικὸ Γραμματέα τοῦ ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας.

Τὸ γεγονὸς ἐτοῦτο γεννάει βάσιμες ἐλπίδες, γιὰ νὰ μὴν πούμε τὴ βεβαιότητα, πὼς θὰ λυθεῖ ἐπιτέλους ἕνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα θέματα τῆς νεώτερης Ἑλλάδος, τῆς διγλωσσίας, μὲ τὶς ὀλέθριες, τὶς καταστρεπτικὲς ὡς τὰ τώρα συνέπειες.

Εἶναι πραγματικὰ φοβερὸ ἀκατανόητο, ὕστερα ἀπὸ ἐλεύθερη ζωὴ 140 χρόνων, τὸ ἔθνος, ἡ παιδεία, νὰ μὴν ἔχουνε ἀκόμα βρεῖ τὴ γλῶσσα τους καὶ ἡ διγλωσσία νὰ φράζει τὸ δρόμο πρὸς τὴν πρόοδο καὶ τὸν πολιτισμό, γιατὶ εἶναι ἐπιστημονικὰ ἀποδεδειγμένο πὼς τὰ δύο αὐτὰ δὲ μποροῦνε νάρθουνε δίχως τὸν ἐκσυγχρονισμὸ τῆς παιδείας μας, ὅπως δὲ μπορεῖ νὰ ὑπάρξει παιδεία μὲ τὴ διγλωσσία. Εὐτυχῶς ποὺ οἱ πνευματικοὶ ὁδηγοὶ τοῦ Νεοελληνισμοῦ, ποιητές, λογοτέχνες, ἐπιστήμονες, ἐκπαιδευτικοί, ἔχουνε ὁριστικά, σταθερὰ καὶ ἀπαρασάλευτα χαράξει τὸ δρόμο. Καὶ δὲ λαθεύουνε ποτὲ αὐτοί, προπαντὸς οἱ πρῶτοι, γιατὶ προηγοῦνται πολὺ τοῦ καιροῦ τους.

Ἡ ἀνάληψη τοῦ ὑπουργείου Παιδείας ἀπὸ τὸν ἴδιον τὸν πρόεδρον τῆς κυβερνήσεως, ποὺ τὸ ἐνδιαφέρον, ἡ ἀγάπη καὶ οἱ προσφορές του στὴν παιδεία εἶναι γνωστὲς ἀπὸ 10ετίες τώρα καὶ τῆς Γενικῆς Γραμματείας ἀπὸ τὸν κ. Παπανοῦτσο, ποὺ ἡ ἐκπαιδευτική του ἀξία ἔχει ξεπεράσει τὰ ἑλληνικὰ ὅρια, τέκνα καὶ οἱ δυό, κατὰ καλὴ σύμπτωση, τῆς Ἀχαΐας, ἐλπίζεται πὼς θὰ φέρει τὸ τέλος τῆς μεγαλύτερης περιπέτειας τῆς Νεοελληνικῆς ἱστορίας, γιὰ νὰ μπορέσουμε ἔτσι νὰ βγοῦμε ἀπὸ τὴν ἡμιμάθεια καὶ τὸ σκοτάδι καὶ νὰ μποῦμε στὴ μεγάλη λεωφόρο τῶν λαῶν τῆς Εὐρώπης στὴν ὁποίαν ἐμεῖς ἀπὸ ταγὸς καὶ ὁδηγὸς καταντήσαμε, δυστυχῶς, οὐραγὸς καὶ ὀπισθοφύλακας, ἀπ' ἀφορμὴ «τοὺς λογάδες καὶ τοὺς ἀλογάδες, τοὺς ἀγράμματους γλωσσαμύντορες καὶ γραμματολόγους», κατὰ τὸ λόγο τοῦ Ἀριστείδη Μικρούτσικου, ποὺ ἀκούστηκε στὴν Πάτρα πρὸ 35 χρόνων καὶ ποὺ μιὰ μέρα ὁ λόγος αὐτὸς θὰ βρεῖ τὴ θέση του στὰ ἐθνικὰ κειμήλια. Τελευταῖο μέσα σὲ αὐτὰ θὰ εἶναι ἡ παραπάνω εἰσήγηση τοῦ κ. Παπανοῦτσου, γιατὶ θὰ ἔχει σημάνει τὸ τέλος μιᾶς μακρυᾶς σκοτεινῆς καὶ θλιβερῆς ἐποχῆς καὶ τὴν ἀρχὴ μιᾶς καινούργιας καὶ φωτεινῆς, πραγματικὰ ἀναστάσιμης γιὰ τὸ ἔθνος καὶ τὴν παιδεία.

ΛΑΜΠΗΣ ΛΟΥΚΟΣ

ΚΡΙΤΙΚΗ ΘΕΑΤΡΟΥ

«ΛΙΟΥΤΣΑ» Ἠλ. Λυμπεροπούλου

ΘΕΑΤΡΟ "ΠΟΡΕΙΑ,,

Παίζεται μὲ στοργὴ καὶ ἰδιαίτερη ἀγάπη ἀπὸ ἕνα θίασο παλῃῶν καὶ νέων ἠθοποιῶν. Τὸ ἔργο μυρίζει ἑλληνικὴ ἐπαρχία καὶ μιλᾶ γιὰ τοὺς πόνους καὶ τὰ χτυποκάρδια της, μιλᾶ γιὰ τὶς στερήσεις της, μιλᾶ γιὰ τοὺς τίμιους ἀγῶνες τῶν χωρικῶν της νὰ σταθοῦν κοντὰ στὸ χῶμα τους. Μέσα στὸ πλαίσιο αὐτὸ κι' ὁ ἀπαραίτητος ἔρωτας δύο νέων, κι' ὁ τρίτος ἀνάμεσά τους, κι' οἱ συγκρούσεις κι' οἱ ἀμάχες. Παληὸ μοτίβο ποὺ τὸ σώζει τὸ ἑλληνικό του στοιχεῖο καὶ τὸ φιλότιμο παίξιμο. Ὁ θεατὴς σήμερα σκλήρυνε. Δὲν νομίζω πὼς θὰ συγκινηθῇ μὲ τὴν προβολὴ αὐτὴ τοῦ ἀγῶνα τοῦ ἑλληνικοῦ χωριοῦ, κι' ἀκόμα περισσότερο, μ' αὐτὸν τὸν ἁπλὸν ἔρωτα τῶν νεαρῶν καὶ ἀκόμα, καὶ μ' αὐτὸ τὸ ἄτυχο τέλος τῆς κόρης ποὺ σκοτώνεται ἀπὸ τὸν μέλλοντα πενθερό της τυχαία. Οἱ καιροὶ ἄλλαξαν, οἱ πόλεμοι οἱ κατοχικὲς καταστάσεις, τὸ πολὺ αἷμα ἀφήνει τὸν σημερινὸν ἄνθρωπο ξερὸ καὶ ὠμὸ θεατὴ τῆς ἀνθρώπινης δυστυχίας. Πρέπει νὰ εἶναι κάτι τὸ πολὺ συγκλονιστικὸ γιὰ νὰ τὸν ἐπηρεάσῃ σήμερα καὶ νὰ τὸν δονήσῃ. Ἔτσι τὸ ἔργο τοῦ Ἠλία Λυμπεροπούλου παρὰ τὴ θερμότητα ὅλων νὰ τὸν ἀναστήσουν, βλέπεται μὲ ἀνοχὴ χωρὶς ὅμως καμμιὰ πίστη. Ἐκεῖνο ποὺ μπορεῖ κανεὶς ἰδιαίτερα νὰ σημειώσῃ εἶναι ὅτι ὁ συγγραφεὺς ἔχει ταλέντο. Ξαίρει τὸ θέατρο καλά, γράφει καλὸ διάλογο, κινεῖ τὶς εἰκόνες καὶ συνδέει εὔκολα τὰ γεγονότα, ὅμως δὲν ἀναζητᾶ μιὰ θέσι στὰ μεγάλα προβλήματα τοῦ αἰῶνα μας.

Διαβλέπομε φυσικὰ μιὰ προσωπική, ἀτομικὴ θάλεγα, συγκίνησι γύρω ἀπὸ τὸ πρόσωπο αὐτὸ τῆς ὄμορφης καὶ ἀδικοχαμένης Λιούτσας ποὺ πιθανὸν σ' ἄλλες παληὲς ἐποχὲς νὰ δονοῦσε καὶ τοὺς ἄλλους. Ὅμως σήμερα,, δυστυχῶς, ὁ πόνος μας γίνεται ἀπόλυτα προσωπικὸς καὶ δὲν ὑπάρχει ἀνταπόκρισις, δὲν ὑπάρχει κανεὶς γιὰ νὰ τὸν δεχτῇ καὶ νὰ γλυκάνῃ μὲ τὸ λάδι τῆς στοργῆς τὶς πληγές μας.

Τραγικὴ ἡ Λιούτσα στὴ μορφὴ καὶ στὸ βάθος, εἶναι πρόσωπο ποὺ ζεῖ καὶ κινεῖται μὲ αἴσθημα, μὲ πόνο κι' ἀγῶνα. Εἶναι κι' αὐτὸς ὁ νέος ποὺ τὸν φωνάζουν ληστή, γιομάτος μὲ ὑπερηφάνεια κι' ἀνδρισμὸ ἀλλὰ κι' ἀγάπη ἠθικὴ καὶ τίμια γιὰ τὸ κορίτσι. Ὅμως αὐτὰ δὲν ἀρκοῦν γιὰ τὸ σημερινὸ θεατή, ποὺ ἀναζητᾶ κάτι τὸ καινούργιο γιὰ νὰ συγκινηθῇ, γιὰ νὰ σκεφθῇ.

Σὰν θέαμα, σὰν ἑλληνικὸ θέμα, τὸ βλέπομε εὐχάριστα. Σὰν ὑπόθεσι ὅμως μὲ μήνυμα μᾶς ἀφήνει ἀπαθεῖς.

Παίζουν ὅλοι φιλότιμα. Ἡ Τζένη Ρουσσέα, συμπαθητικὰ ζωντανεύει τὴ Λιούτσα. Ἔχει ὅλη τὴ χωρικὴ ἁπλότητα ἡ μορφή της κι' ὁ ἔρωτας της γιὰ τὸ ληστή, εἶναι αὐθόρμητος. Τὸ ἴδιο κι' ὁ Χάρης Παναγιώτου, ἔδωσε μὲ ἁπλὰ μέσα τὸ νεαρὸ παλληκάρι ποὺ ὑποστηρίζει μὲ τὴν καρδιά του τὴν ἄξιο πρέπειά του καὶ τὸν ἔρωτά του. Ἡ Ἀθηνᾶ Μιχαηλίδου πιστότατη στὸ ρόλο τῆς γιαγιᾶς. Καλὸς κι' ὁ Νίκος Μπιρμπίλης ὡς ἀφέντης, μ' ὅλη τὴν τραχύτητα καὶ τὸν αὐταρχισμό του.

ΠΕΡΣΕΥΣ ΑΘΗΝΑΙΟΣ

ΜΠΟΡΝΤΕΝ ΝΤΗΛ

Τὸ Φράγμα

("Ὑπόθεσις Ἀχελώου" στὴν Ἀμερική)

Τὸ ἀριστούργημα τῆς ἀμερικανικῆς φιλολογίας

58ον

Ὁ Κρῶφορντ, πήγαινε μὲ τ' αὐτοκίνητό του πίσω ἀπ' τὸ Σὰμ ὅταν ἄκουσε τὴν πρώτη ντουφεκιά. Κατέβηκαν κι' οἱ δυὸ ἀπ' τὰ αὐτοκίνητά τους καὶ προχώρησαν μὲ τὰ πόδια.

—Κατάλαβαν πὼς ἐρχόμαστε, εἶπε στιφὰ ὁ Σάμ. Δὲν μπορεῖ νὰ μᾶς χτυπήσῃ ἐπειδὴ ἐρχόμαστε νὰ τοῦ μιλήσουμε. Ἐλπίζω νὰ τὸ ξέρῃ αὐτό.

—Ἄφησε καλύτερα ἐμένα νὰ πηγαίνω μπροστά, εἶπε ὁ Κρῶφορντ. Μὲ γνωρίζει. Περπατοῦσαν κατὰ μῆκος τοῦ σκονισμένου δρόμου καὶ σὲ λίγο ἀντίκρυσαν τὸν Μάθιου στὴν κορυφὴ τοῦ φράγματος νὰ τοὺς κυττάζῃ. Ἦταν μόνος καὶ κρατοῦσε ἕνα περίστροφο στὰ χέρια.

—Γειὰ χαρὰ κύριε Ντάμπαρ, φώναξε ὁ Κρῶφορντ.

—Γειά σου Κρῶφορντ, τοῦ ἀποκρίθηκε ἐκεῖνος. Σὲ τί μπορῶ νὰ σ' ἐξυπηρετήσω;

—Νὰ σοῦ συστήσω τὸν κ. Σὰμ Μακλέντον, τὸν δικηγόρο τῆς Ἑταιρίας, εἶπε ὁ Κρῶφορντ, δείχνοντας τὸν ἄλλον ποὺ ἐρχόταν ἀπὸ πίσω κρατώντας ἕνα χαρτοφύλακα.

Ὁ Μάθιου τοὺς κύτταξε διστάζοντας. Ὡστόσο δὲν τοῦ φαίνονταν ὕποπτοι.

—Ἀνεβῆτε πάνω, φώναξε, βάζοντας τὸ πιστόλι στὴν τσέπη.

Σκαρφάλωσαν κι' οἱ δυὸ καὶ πήδησαν μέσα.

—Κύριε Ντάμπαρ, ἄρχισε ὁ Σάμ, δίνοντάς του ἕνα χαρτί. Ἐδῶ εἶναι τὸ ἔγγραφο ποὺ μᾶς δίνει τὸ δικαίωμα νὰ σᾶς πάρουμε τὴ γῆ σας.

Ὁ Μάθιου ὀπισθοχώρησε.

—Ἀρνοῦμαι νὰ τὸ δεχτῶ, εἶπε. Φύγετε ἀπὸ δῶ.

Ὁ Σὰμ γύρισε στὸν Κρῶφορντ γιὰ βοήθεια.

—Μάθιου, εἶπε ἐκεῖνος. Αὐτὸ εἶναι μιὰ προειδοποίηση. Κατόπιν μπορεῖς νὰ παρουσιαστῇς στὸ τοπικὸ δικαστήριο μὲ τὸν δικηγόρο σου. Ἐκεῖ θὰ σ' ἀκούσουν μὲ προσοχὴ καὶ θ' ἀποφασίσουν.

—Ἂν παρουσιαστῶ στὸ δικαστήριο θ' ἀποφασίσουν πόσα πρέπει νὰ μοῦ δώσουν. Δὲν εἶν' ἔτσι;

—Ναί, εἶπε ὁ Σάμ.

—Αὐτὸ δὲν μ' ἐξυπηρετεῖ. Γι' αὐτὸ καλύτερα νὰ φύγετε.

—Ἂν δὲν παρουσιασθῆτε, θ' ἀποφασίσουν ἐρήμην, εἶπε πάλι ὁ Σάμ. Καὶ τότε θὰ σᾶς ἀναγκάσουν νὰ φύγετε.

Ὁ Μάθιου ἔβγαλε τὸ πιστόλι.

—Εἶπα νὰ φύγῃς ἀπὸ δῶ, εἶπε σκληρά.

Ὁ Σὰμ δίστασε. Ὁ Κρῶφορντ κύτταξε τὸν Μάθιου κι' ἔπειτα τὸν Σάμ.

—Πήγαινε Σάμ, εἶπε.

Ἐκεῖνος πρότεινε τὸ φάκελο μὲ τὰ χαρτιά.

—Ἔχω διαταγὴ νὰ σᾶς τὰ δώσω, εἶπε. Ἀπὸ κεῖ καὶ πέρα κάνετε ὅ,τι θέλετε.

Ὁ Μάθιου ὅμως τὸν ἀγνόησε. Ἐκεῖνος τὸ κράτησε γιὰ μιὰ στιγμὴ στὰ χέρια του κι' ὕστερα καθὼς ἔφευγε τὸ ἄφησε καταγῆς.

—Σήκωσέ το, εἶπε ὁ Μάθιου.

Ὁ Σὰμ σταμάτησε. Ὁ Κρῶφορντ τὸν κύτταζε ἄκαμπτος. Δὲν θὰ τὸ σηκώσῃ σκεφτόταν. Ὅμως ὁ Σὰμ ἔσκυψε, τὸ σήκωσε καὶ τὤρριξε στὴν τσέπη του. Ἔπειτα διευθύνθηκε πρὸς τὸ αὐτοκίνητό του.

—Δὲν θὰ κερδίσῃς Μάθιου, ἔκανε ξαφνικὰ ὁ Κρῶφορντ. Ἂν χτυπήσῃς κανένα, ὅλα τελειώνουν γιὰ σένα. Θὰ σὲ ρίξουν στὴ φυλακή. Καὶ τότε μαζὶ μὲ τὸν Ὅρμο, θὰ χάσῃς καὶ τὴν ἐλευθερία σου.

Ὁ Μάθιου δὲν μίλησε.

—Τί κι' ἂν ὑποσχέθηκα στὸν ἑαυτό μου νὰ μὴ ξαναδῶ τὴν Ἄρλυς, ξαναεῖπε ὁ Κρῶφορντ. Ἡ οὐσία εἶναι πὼς ἀπέτυχα.

—Καὶ ποιὸς σὲ βίασε νὰ κάνῃς αὐτὴ τὴ δουλειά; ἔκανε ὁ Μάθιου.

—Νομίζεις πὼς τὸ ἤθελα; Ἄλλοι μ' ἔβαλαν.

Σταμάτησε νοιώθοντας τὸ θυμὸ νὰ τὸν συνεπαίρνῃ.

—Κι' ὅμως, ἐξακολούθησε. Ὑπῆρχε μέσα σου τόση δύναμη ἀχρησιμοποίητη. Ἴσως γιατὶ σοῦ δόθηκαν πολλὰ ἀπ' τὴν ἀρχή. Πῆρες τὸν καρπὸ ἀπ' τοὺς προγόνους σου καὶ τὸν κράτησες γιὰ τὸν ἑαυτό σου. Δὲν ἔφερες καμμιὰ ἀλλαγή. Δὲν τοὔδωσες καινούργια ζωή. Δὲν κατάλαβες πὼς χωρὶς καμμιὰ καινοτομία δὲν μποροῦσες νὰ δώσῃς δύναμη στοὺς γυιούς σου. Πῆρες τὴν κληρονομιὰ καὶ ξώδεψες τὸ κεφάλαιο γιὰ τὸν ἑαυτό σου. Γιατὶ νομίζεις πὼς ἔφυγαν οἱ γυιοί σου; Γιατὶ τὸ μέλλον τους ἐδῶ ἦταν ἀβέβαιο. Γιατὶ δὲν τοὺς ἄφησες καμμιὰ πρωτοβουλία. Δὲν ἄφησες οὔτε μιὰ μικρὴ χαραμάδα γιὰ καινούργια ὄνειρα, γιὰ μιὰ καινούργια ἰδέα, ἕνα γαλακτοπωλεῖο...

Εἶδε τὴν ἀλλαγὴ στὸ πρόσωπο τοῦ Μάθιου καὶ κατάλαβε πὼς ἔπρεπε νὰ σταματήσῃ. Ἐκεῖνος τὸν πλησίασε μὲ τὸ πιστόλι στὸ χέρι.

—Ξεκουμπίσου ἀπὸ δῶ, φώναξε τρέμοντας.

Ὁ Κρῶφορντ φοβήθηκε κι' ἔκανε ἕνα βῆμα πίσω. Βλέποντας πὼς ὁ Μάθιου ἐξακολουθοῦσε νὰ τὸν σημαδεύῃ, προχώρησε πρὸς τὴν εἴσοδο τοῦ Ὅρμου κι' ἄρχισε νὰ σκαρφαλώνῃ τὸ φράγμα. Ἀνέβηκε στ' αὐτοκίνητό του καὶ προχώρησε ἀργά.

Ὁδηγοῦσε σχεδὸν χωρὶς νὰ βλέπῃ. Ὅταν σήκωσε τὰ μάτια του εἶχε βγεῖ ἀπ' τὸν Ὅρμο. Στὴν ἄκρη τοῦ δρόμου, στεκόταν ἡ Ἄρλυς μὲ μιὰ μπλὲ τσάντα στὸ χέρι φορώντας ἕνα ὄμορφο φουστάνι. Ἄνοιξε τὴν πόρτα καὶ βγῆκε ἔξω.

—Ἄρλυς... εἶπε.

—Μπορῶ νάρθῶ μαζί σου; τὸν ρώτησε ἐκείνη.

Τὴν κύτταξε. Ἡ συγκίνηση τὸν ἔπνιγε. Τὴν ἅρπαξε στὴν ἀγκαλιά του κι' ἐκείνη ἔβαλε τὰ χέρια της στὸ πρόσωπό του.

ΕΠΕΤΑΙ Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ

ΒΙΛΛΥ-ΠΑΡΚ
ΣΑΒΒΑΤΟ 16 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ
ΕΝΑΡΞΙΣ ΤΗΣ ΧΕΙΜΕΡΙΝΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΡΓΑΤΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

Τὸ Γενικὸν Συμβούλιον τῆς ΓΣΕΕ, ἡ Διοίκησις ταύτης καὶ ἡ ὑπεύθυνος ἡγεσία τῶν Κλαδικῶν καὶ Τοπικῶν τμημάτων τοῦ Ἐργατικοῦ κινήματος μὲ βαθεῖαν πίστιν πρὸς τὰς Ἀρχὰς τοῦ Ἐλευθέρου Δημοκρατικοῦ Συνδικαλισμοῦ, ὁ ὁποῖος μόνος διασφαλίζει ἄρραγῆ ἑνότητα ἰδεῶν καὶ σκοπῶν μεταξὺ τῶν συνεπῶν πρὸς τὰς Ἀρχὰς αὐτὰς ἐργατικῶν δυνάμεων, ἀπὸ μακροῦ χρόνου ἤδη, ὅπως εἶναι γνωστόν, ἀσχολοῦνται μὲ τὴν μελέτην τῆς καταστάσεως καὶ τῶν προβλημάτων τοῦ Συνδικαλιστικοῦ Κινήματος τῆς χώρας μὲ σκοπὸν τὴν ὀρθὴν ἀντιμετώπισιν τούτων καὶ τὴν διασφάλισιν πλήρους καὶ σταθερᾶς ἑνότητος εἰς τὰς δυνάμεις αὐτοῦ. Εἰς τὸ ἔργον των δὲ αὐτό, ὅπως εἶναι ὡσαύτως γνωστὸν εἶχον καὶ ἔχουν πλήρη καὶ ἀμέριστον τὴν βοήθειαν καὶ συμπαράστασιν τῆς ΔΣΕΕΣ. Καὶ συντελεσθείσης τῆς ἀναγκαίας προεργασίας καὶ μελέτης ἡ Διοίκησις τῆς ΓΣΕΕ κατήρτισε δι' ἀποφάσεώς της εἰδικὴν ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν: 1) Φ. Μακρῆ, Γεν. Γραμματέως Γ.Σ.Ε.Ε., 2 Ἰω. Πατσαντζῆ, Ἀναπλ. Γεν. Γραμματέως Γ.Σ.Ε.Ε., 3) Δημ. Θεοδώρου, Ε. Κ. Θεσσαλονίκης, 4) Ἰω. Κασιμάτη, Ε. Κ. Πειραιῶς, 5) Γερ. Κουλουμπῆ, Ε. Κ. Πατρῶν, 6) Διον. Μακρῆ, Ε. Κ. Βόλου, 7) Στυλ. Τατᾶ, Ε. Κ. Μυτιλήνης, 8) Κωνστ. Γαϊτανίδη, Ε. Κ. Καβάλας, 9) Ἰω. Μαυρίδη, Ε. Κ. Σερρῶν, 10) Μανθ. Πετρουλῆ, Γεν. Γραμματέως Π.Ν.Ο., 11) Παν. Παπαδημητρίου, Γεν. Γραμματέως Ο.Χ.Β.Ε., 12) Κων. Δημητρίου, Γεν. Γραμματέως Ο.Φ.Ε., 13) Στυλ. Τριανταφυλλάκη, Γεν. Γραμματέως Ὁμοσπονδίας Δέρματος, 14) Σπ. Πασσάλογλου, Α' Γραμματέως Ὁμοσπονδίας Δέρματος, 15) Γεωργ. Δημητρακοπούλου, Γεν. Γραμματέως Π. Ο. Σ., ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως ταύτης, εἰς ἣν καὶ ἀνέθεσε τὸ ἔργον τοῦτο τῆς ἑνότητος καὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς πλήρους ὁμαλότητος ἐν τῷ Κινήματι.

Ἡ Ἐπιτροπὴ Ἑνότητος συνελθοῦσα τελικῶς ἐν ὁλομελείᾳ τὴν 10ην τρέχοντος εἰς μακρὰν συνεδρίασιν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς ΓΣΕΕ, ἠσχολήθη πρῶτον μὲ τὴν κατάστασιν τῶν ἐργαζομένων καὶ τὰ προβλήματα αὐτῶν.

Καὶ κατ' ἀρχὴν ἡ Ἐπιτροπὴ Ἑνότητος προῆλθεν ὁμοφώνως εἰς τὰς δεούσας ἀποφάσεις ἐπὶ τῶν ἀμέσων ἐπιδιώξεων τοῦ Ἐργατικοῦ Κινήματος καὶ καθώρισεν ὡς τοιαύτας τὰς κατωτέρω:

1) Τὴν ἄμεσον ἐπιδότησιν τῶν ἀνέργων καπνεργατῶν μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς καπνεργασίας, 2) τὴν χορήγησιν τοῦ δώρου τῶν Χριστουγέννων ἐξ ἑνὸς πλήρους μισθοῦ ἐπὶ τῶν καταβαλλομένων ἀποδοχῶν τῶν ἐργαζομένων, τὴν χορήγησιν δώρου καὶ εἰς τοὺς ἀλιεργάτας καὶ εἰς τοὺς ἐφημεριδοπώλας, 3) τὴν ἔκτακτον ἐπιδότησιν τῶν ἀνέργων κατὰ τὰς ἑορτὰς τῶν Χριστουγέννων, 4) τὴν χορήγησιν εἰς τοὺς συνταξιούχους τοῦ Ι.Κ.Α. τῆς συντάξεως τῶν ἑορτῶν ἐπηυξημένης κατὰ 50%, λόγῳ τῆς μὴ ἐγκαίρου προσαρμογῆς τῶν συντάξεών των καὶ τῆς δεινῆς οἰκονομικῆς θέσεως τούτων, 5) τὴν γενικὴν προσαρμογὴν τῶν μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων, τὴν ρύθμισιν τοῦ 15θημέρου τῆς ἀδείας, τοῦ χρόνου τῆς μαθητείας, τὴν γενίκευσιν τοῦ ἐπιδόματος τῆς συζύγου καὶ τὴν σταδιακὴν προσαρμογὴν τῆς ἀμοιβῆς τῶν γυναικῶν πρὸς ἐξίσωσιν κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 100 Διεθνῆ Σύμβασιν δι' ἴσην ἀμοιβὴν πρὸς τοὺς ἄρρενας κλπ., 6) τὴν προσαρμογὴν τῶν συντάξεων τοῦ Ι. Κ. Α. διὰ τῆς ἀναμορφώσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΙΚΑ, ,7) τὴν ἀναμόρφωσιν καὶ ἐπικύρωσιν τοῦ εἰδικοῦ κανονισμοῦ πρὸς συνταξιοδότησιν τῶν ὑπὸ ἰδιαζόντως βαρείας καὶ ἀνθυγιεινὰς συνήκας ἐργαζομένων ἠσφαλισμένων τοῦ ΙΚΑ, 8) τὴν πιστὴν ἐφαρμογὴν τοῦ εἰδικοῦ μισθολογίου τῶν Σιδηροδρομικῶν, βάσει τοῦ ὁποίου οὗτοι ἐμισθοδοτοῦντο ἀπὸ τῆς προσλήψεώς των.

Ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω θὰ ἐπανατεθοῦν ὑπ' ὄψιν τῆς Κυβερνήσεως αἱ ἀπόψεις τῆς Τάξεως δι' ὑπομνημάτων τῆς Γ. Σ. Ε. Ε.

Ἡ Ἐπιτροπὴ Ἑνότητος μελετᾷ περαιτέρω τὰ προβλήματα τῆς Τάξεως καὶ τοῦ Κινήματος καὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων ταχέως θ' ἀπασχολήσῃ τὴν Κυβέρνησιν καὶ τοὺς λοιποὺς ἁρμοδίους παράγοντας, μολονότι ταῦτα εἶναι ἤδη δεδομένα καὶ πολλάκις ἔχουν διατυπωθῆ αἱ ὑπεύθυνοι ἀπόψεις τῶν ἐργαζομένων.

Βασικῆς καὶ θεμελιώδους σημασίας προβλήματα διὰ τοὺς ἐργαζομένους εἶναι: 1) Ἡ προσαρμογὴ τῆς ὑφισταμένης περὶ συλλογικῶν συμβάσεων καὶ Διαιτησίας νομοθεσίας πρὸς τὴν ὑπ' ἀριθ. 98 κυρωθεῖσαν καὶ ἰσχύουσαν Διεθνῆ Σύμβασιν περὶ ἐλευθέρων Συλλογικῶν Συμβάσεων, 2) ἡ ἀναμόρφωσις καὶ προσαρμογὴ τῆς ὑφισταμένης Νομοθεσίας πρὸς τὴν ὑπ' ἀριθ. 87 κυρωθεῖσαν καὶ ἰσχύουσαν Διεθνῆ Σύμβασιν περὶ Συνδικαλιστικῶν Ἐλευθεριῶν, 3) ἡ ἀναμόρφωσις τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως τῶν μισθωτῶν διὰ τὴν οὐσιαστικὴν κάλυψιν τῶν ἀναγκῶν τῶν ἠσφαλισμένων καὶ συνταξιούχων καὶ ἡ ἀποκατάστασις τούτων εἰς τὰ δικαιώματά των ἐπὶ τῆς Διοικήσεως τῶν Ἀσφαλιστικῶν των Ὀργανισμῶν, 4) ἡ ριζικὴ ἀναθεώρησις τοῦ προβλήματος τῆς Ἐργατικῆς Κατοικίας καὶ 5) ἡ ἀναμόρφωσις, προσαρμογὴ καὶ κωδικοποίησις τῆς ἐργατοκοινωνικῆς νομοθεσίας καὶ ἡ πλήρης ἐφαρμογὴ ταύτης.

Ἀπόφασις σταθερὰ καὶ ἀμετάκλητος τῆς ἐπιτροπῆς ἑνότητος εἶναι νὰ διεκδικήσῃ τὴν λύσιν τούτων καὶ τὴν ρύθμισιν των ἐν τῷ πλαισίῳ τοῦ ἐφικτοῦ καὶ τοῦ σεβασμοῦ τοῦ μόχθου τῶν ἐργαζομένων.

Ἡ Ἐπιτροπὴ Ἑνότητος διακηρύσσουσα ὡς ὁριστικὴν καὶ ἀνέκκλητον τὴν ἀπόφασίν της νὰ κατασφαλίσῃ καὶ περιφρουρήσῃ πλήρως τὴν ἑνότητα μεταξὺ τῶν συνεπῶν δημοκρατικῶν δυνάμεων καὶ τὴν ὁμαλὴν λειτουργίαν τοῦ Ἐργατικοῦ Κινήματος τῆς χώρας ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς ΓΣΕΕ, ὑπογραμμίζει ἐν ταυτῷ τὴν σταθερὰν ἀπόφασιν τῶν δυνάμεων τούτου διὰ τὴν Ἀνεξαρτησίαν καὶ Αὐτονομίαν τοῦ Συνδικαλιστικοῦ Κινήματος.

Ἡ Ἐπιτροπὴ Ἑνότητος προῆλθεν εἰς τὴν ἀπόφασιν καὶ εἰσηγήθη εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς ΓΣΕΕ τὴν προκήρυξιν τοῦ 15ου Πανελλαδικοῦ Πανεργατικοῦ Συνεδρίου.

Ἡ Ἐπιτροπὴ Ἑνότητος ἐξέλεξεν ὑποεπιτροπὴν ἀπὸ τούς: Δημ. Θεοδώρου, Μ. Πετρουλῆν, Διον. Μακρῆν καὶ Στυλ. Τριανταφυλλάκην, ἡ ὁποία ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ Γενικοῦ Γραμματέως, συναδέλφου Φ. Μακρῆ καὶ Ι. Πατσαντζῆ, θὰ συνεχίσῃ τὸ ἔργον ταύτης ἐπὶ τοῦ σχεδιασθέντος προγραμματισμοῦ.

Ἡ Ἐπιτροπὴ Ἑνότητος ἀπευθύνει πρὸς τοὺς συνδικαλισμένους ἐργάτας καὶ ὑπαλλήλους τῆς χώρας μήνυμα πίστεως καὶ ἀγωνιστικότητος εἰς μίαν νέαν ἐποικοδομητικὴν ἐξόρμησιν τῶν ἡνωμένων δημοκρατικῶν δυνάμεων τοῦ Συνδικαλιστικοῦ Κινήματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Νοεμβρίου 1963

Ἡ Ἐπιτροπὴ Ἑνότητος: 1) Φ. Μακρῆς, 2) Ι. Πατσαντζῆς, 3) Δημ. Θεοδώρου, 4) Ι. Κασιμάτης, 5) Γερ. Κουλουμπῆς, 6) Διον. Μακρῆς, 7) Στυλ. Τατᾶς, 8) Κων. Γαϊτανίδης, 9) Ι. Μαυρίδης, 10) Μ. Πετρουλῆς, 11) Παν. Παπαδημητρίου, 12) Κων. Δημητρίου, 13) Στυλ. Τριανταφυλλάκης, 14) Σπ. Πασσάλογλου, 15) Γ. Δημητρακόπουλος.

ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΤΕ ΤΗΝ ΕΚΘΕΣΙΝ ΜΑΣ
ΚΑΝΑΚΑΡΗ 74
Θὰ βρῆτε τὰ ὑπερμοντέρνα γυναικεῖα ὑφάσματα παλτῶν, ταγιὲρ τῆς τελευταίας CREATION
ΜΕΓΑΛΙΩΝΗ
ΤΗΛΕΦ. 29—01

ΧΑΡΤΟΒΙΟΤΕΧΝΙΑ
Β. ΔΙΟΝΥΣΟΠΟΥΛΟΥ
ΡΗΓΑ ΦΕΡΡΑΙΟΥ 81
ΤΗΛ. 21—98
ΠΑΤΡΑΙ
ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ
ΧΑΡΤΟΣΑΚΚΟΥΛΩΝ